

عنوان مقاله:

گزارشی از انجمن نجوم آماتوری ایران - ضوابط علمی رؤیت پذیری هلال ماه

محل انتشار:

سومین همایش رویت هلال و تقویم (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مسعود عتیقی - مدیر انجمن نجوم آماتوری ایران

خلاصه مقاله:

طرح این موضوع صرفاً به احترام کسانی است که تازه به جمع شکارچیان هلال ماه پیوسته اند و از اطلاعات مربوط به ضوابط علمی رویت هلال محروم و یا دانسته های جسته و گریخته دارند که مسلماً هدف چنین گردهمایی می تواند آگاهی بخشی باشد و به همین دلیل از بزرگان آگاه به این مطالب پوزش میطلبیم. بخش دوم سخنان من هم به ارایه گزارشی هرچند مختصر در زمینه فعالیت های انجمن نجوم آماتوری ایران در حوزه رویت خواهد بود. رویت هلال ماه هر چند که جایگاه خاصی در بین ما مسلمانان دارد اما متأسفانه گزارش های مدون در این حوزه از گذشته های دور در دست نیست و پژوهش های علمی دانش نجوم این مرز و بوم همچون ابوریحان، خواجه طوس و ... تنها یافته های ما از نظرات بزرگان تاریخ علم نجوم این سرزمین است. اغلب حاضرین بزرگوار در این جلسه مستحضرنند که چون مدارک و شواهد مکتوب، مستندی برای سندهای علمی می باشد و بیان شفاهی از اعتبار کافی برای استناد به آن برخوردار نیست، در مقوله رویت هلال ماه نگاهها متوجه سال 1871 میلادی و گزارش باغبان فردی بنام آقای اشمید از آتن یونان می شود که طبق آن آقای اشمید مدعی رویت هلال صبحگاهی جمادی الثانی 1288 با 15/4 ساعت سن و با چشم غیر مسلح شده بود (هر چند که پذیرش این ادعا بسیار بعید به نظر می رسد) در هلالهای شامگاهی گزارش خدمتکاران خانم اکروید برای مشاهده هلال شامگاهی رجب 1324 با چشم غیرمسلح و سن 14 ساعت و 30 دقیقه در ایالت پورکشایر انگلستان مورد استناد است که طبق آن خانم ها کینگ و کالینسون مدعی رصد چنین هلالی بوده اند. استیون ان شور و جیمز استم هم نامهای آشنا برای عصر حاضر هستند که به ترتیب گزارشات نسبتاً مبسوطی را برای مشاهده هلال شوال 1409 با چشم غیر مسلح با سن 14 ساعت و 51 دقیقه در لحظه رویت و هلال رمضان 1416 با تلسکوپ 8 اینچ و سن هلال 12 ساعت و 7 دقیقه در زمان مشاهده به ثبت رسانده اند و در مورد اخیر همسر و یک همراه از جمله شهود این رویت هستند. به نحوی که دو رصد اخیر الذکر تا زمان زیادی حدی تجربی برای امکان رویت باشیم و ابزار تلقی می شدند و یک نگاه به عدد ماه گرد اسلامی و ماه گرد نجومی نشان از قدمت و اهمیت ویژه ای دارد که دین مبین اسلام در زمینه تحقیق و پژوهش کاربردی در حوزه رویت هلال داشته و شاید بیان کم کاری و یا عدم جهت گیری صحیح ما مسلمانان است که بیان این نکته نه به عنوان یک تحقیر بلکه می تواند نگاه واقع بینانه تلقی شود که برای تعیین جایگاه فعلی ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/21767>

